

Dosarul nr.2ra-2131/16

Instanța de fondș Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău –I. Dutca
Instanța de apelș CA Chișinău– Iu. Cimpoi, N. Simciuc, A. Pahopol

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componențăș
Președintele colegiului,
judecătorulș
Judecătorilș

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat, Iuliana Oprea,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd recursurile, declarate de către Combinatul de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP cît și de către Pușcașu Vasile, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Pușcașu Vasile împotriva Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova „MOLDCOOP”, Guțan Natalia și Dulghieru Varvara, intervenient accesoriu Întreprinderea Cooperatistă Frigorifică „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP privind obligarea de a întocmi carnetul de muncă, încasarea salariului pentru două săptămîni din luna decembrie 2001, încasarea indemnizației de concediu pentru anii 2000-2001, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de transport, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016,

CONSTATĂ :

La 01 iunie 2015 Pușcașu Vasile s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva CP „Prodcoop” și UCCC „MOLDCOOP”, solicitînd obligarea de a întocmi carnetul de muncă, încasarea salariului pentru două săptămîni din luna decembrie 2001, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de transport. (f.d. 2-3)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anii 1988-2001 a activat lăcătuș, șef de brigadă la Combinatul Frigorific Strășeni, încetînd raportul de muncă la 14 noiembrie 2001.

Angajatorul nu i-a achitat salariul pentru două săptămîni de muncă în noiembrie 2001 și indemnizația pentru concediu pentru anii 2000-2001.

Totodată nu i-a eliberat carnetul de muncă cu mențiunile privind data încetării contractului de muncă.

La 10.03.2012 s-a adresat la ÎCF „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP cu cerere privind completarea carnetului de muncă cu înscrierile privind perioada raportului de muncă, dar carnetul de muncă i-a fost restituit fără înscrierile necesare.

Fiindcă ÎCF „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP este în stare pasivă, iar actele de constituire a întreprinderii, carnetele de muncă, documentația financiară au fost transmise sub controlul Biroului Executiv al UCCC „MOLDCOOP” Combinatului de Producție „Prodcoop”, a solicitat să fie obligat CP „Prodcoop”, UCCC ”MOLDCOOP” să efectueze înscrierile în carnetul de muncă privind raporturile de muncă cu ÎCF „Frigocoop”, să i se achite restanța la salariu pentru 2 săptămâni din luna decembrie 2001, indemnizația de concediu pentru anii 2000-2001, să-i fie compensate cheltuielile legate de soluționarea cererii pe cale amiabilă (cheltuieli de transport), cheltuieli de judecată și prejudiciul moral.

În ședința de judecată reclamantul a invocat că a fost în relații de muncă cu ÎCF „Frigocoop” pînă în luna decembrie 2001, iar apoi a plecat din motiv că administrația le-a spus la toți lucrătorii că vor fi invitați, cînd vor avea nevoie.

Ulterior, nu a mai primit salariu și s-a angajat la alte întreprinderi.

Prin încheierea din 28 septembrie 2015 s-a dispus de a atrage în calitate de intervenient accesoriu ÎCS „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 14 ianuarie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Pușcașu Vasile împotriva Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova „MOLDCOOP”, Guțan Natalia și Dulghieru Varvara, intervenient accesoriu Întreprinderea Cooperatistă Frigorifică „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP privind obligarea de a întocmi carnetul de muncă, încasarea salariului pentru două săptămîni din luna decembrie 2001, încasarea indemnizației de concediu pentru anii 2000-2001, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de transport s-a respins ca fiind neîntemeiată și depusă cu omiterea termenului de prescripție. (f.d. 116, 120-124, vol. I)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 10 februarie 2016 Pușcașu Vasile a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 136-140, vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 s-a admis apelul declarat de către Pușcașu Vasile, s-a casat hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 14 ianuarie 2016 în partea respingerii cererii de chemare în judecată a lui Pușcașu Vasile către Combinatul de Producție „Prodcoop” și Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova „MOLDCOOP”, intervenient accesoriu Întreprinderea Cooperatistă Frigorifică „Frigocoop” privind obligarea de a întocmi carnetul de muncă, încasarea salariului, a compensațiilor pentru concediile nefolosite și repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată și s-a menținut hotărîrea în partea în care acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă. (f.d. 203-209, vol. I)

La 27 mai 2016 reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP a depus o cerere prin care a solicitat pronunțarea

unei decizii suplimentare, prin care instanța de apel să se expună cert și asupra cerințelor și pretențiilor, care au fost înaintate de către apelantul Pușcașu Vasile prin acțiune. (f.d. 212, vol. I)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins cererea reprezentantului Combinatului de Producție „Prodcoop” privind emiterea unei decizii suplimentare. (f.d. 221-223, vol. I)

Ulterior, la 05 iulie 2016 reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP, în mod repetat, a depus o cerere prin care a solicitat pronunțarea unei decizii suplimentare, prin care instanța de apel să se expună cert și asupra cerințelor și pretențiilor, care au fost înaintate de către apelantul Pușcașu Vasile prin acțiune. (f.d. 226, vol. I)

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 s-a respins cererea reprezentantului Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP privind emiterea unei decizii suplimentare. (f.d. 230-232, vol. I)

Nefiind de acord cu soluțiile instanței de apel, la 05 iulie 2016 și la 08 august 2016 reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să se mențină hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 14 ianuarie 2016. (f.d. 234-235, 244-248, vol. I)

În motivarea recursului reprezentantul recurente a invocat că în decizia instanței de apel nu se indică nimic despre pretențiile înaintate de Pușcașu Vasile privind încasarea prejudiciilor morale și a cheltuielilor de transport, ori acestea nu le-a soluționat și la fel nu a indicat obiecțiile celorlalți participanți la proces cu privire la aceste pretenții, lăsându-le fără examinare.

A menționat că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

De asemenea, nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 04 iulie 2016 Pușcașu Vasile a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 239-242, vol. I)

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu a dat o apreciere justă probelor administrate în cadrul examinării litigiului. Or, au fost prezentate probe prin care se confirmă că intimații nu au făcut mențiunile în carnetul de muncă și respectiv nu a fost remunerat cu salariu pentru două săptămâni precum și achitarea indemnizației de concediu pentru anul 2001. Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor pretențiilor sale.

La 22 august 2016 reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP a depus referință la cererea de recurs depusă de Pușcașu Vasile, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă. (f.d. 1-2, vol. II)

La 23 august 2016 reprezentantul Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova „MOLDCOOP” a depus referință la cererea de recurs depusă de Pușcașu Vasile, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă (f.d. 3-4, vol. II), precum și asupra recursului declarat de reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP,

solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, a încheierilor din 16 iunie 2016 și din 14.07.2016 cu pronunțarea unei noi decizii, prin menținerea hotărîrii Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 14 ianuarie 2016.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 a fost expediată recurenților la 23 martie 2016. (f.d. 211, vol. I)

În situația în care dovada recepționării actelor de dispoziție al instanței de apel la materialele cauzei lipsește, cererile de recurs, depuse la 04 iulie 2016, 05 iulie 2016 și 08 august 2016, se consideră a fi depuse în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate de către reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP și Pușcașu Vasile, de a casa decizia instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate în alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul constată că soluția instanței de apel nu conține o analiză și argumentare clară a tuturor circumstanțelor cauzei și nu dă răspuns la toate pretențiile formulate de apelant.

De altfel, aprecierea probelor a fost efectuată arbitrar, rezultînd din conținutul deciziei contestate.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) și (5) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În contextul dat, Colegiul relevă că instanța de apel în argumentarea concluziei sale a indicat că Pușcașu Vasile a activat în cadrul ÎCF „Frigocoop”

începînd cu 11 iulie 1988, iar din luna decembrie 2001 și-a încetat de facto activitatea în cadrul acestei întreprinderi.

De asemenea, în poziția sa, invocă că Pușcașu Vasile cunoscînd despre încălcarea dreptului său ce ține de neeliberarea carnetului de muncă, neachitarea cărorva restanțe salariale, angajîndu-se oficial în cîmpul muncii în cadrul altei întreprinderi, cunoștea cu certitudine despre dreptul încălcat încă din noiembrie 2001, însă s-a adresat cu acțiune la 01 iunie 2015, cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de lege.

Astfel, consideră că lui Pușcașu Vasile, prin neeliberarea carnetului de muncă, nu i s-a încălcat dreptul la muncă, reieșind din faptul că el imediat, la 01.11.2001, s-a angajat la un nou loc de muncă unde i s-a eliberat alt carnet de muncă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, judecînd pricina, menționează că Pușcașu Vasile a solicitat obligarea pîrîților să introducă în carnetul de muncă mențiunile cu privire la durata contractului lui de muncă încheiat cu ÎCF „Frigocoop” și această pretenție nu a fost soluționată.

În atare circumstanță, Colegiul reține că instanța de apel întru argumentarea poziției sale s-a bazat doar pe probele prezentate de către intimați, fără a ține cont și de probele prezentate de reclamant întru stabilirea raporturilor de muncă avute cu ÎCF „Frigocoop”.

Colegiul menționează că, litigiul din speță este unul de muncă și părțile se află în poziții de ilegalitate, deoarece majoritatea probelor sunt deținute de către angajator. Respectiv, sarcina probațiunii este pusă mai mult pe seama CP „Prodcoop” căruia la moment îi sunt transmise toată documentația ÎCF „Frigocoop” și nu în obligația lui Pușcașu Vasile, precum și a UCCC „MOLDCOOP” care este proprietarul și organul de control al CP „Prodcoop”.

Tot aici este de menționat că, instanța de apel nu a indicat în decizie motivele din care cauză angajatorul ÎCF „Frigocoop”, ulterior CP „Prodcoop”, căruia i-au fost transmise toată documentația, a eliberat carnetul de muncă lui Pușcașu Vasile fără a face înscrierile corespunzătoare stabilite prin Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetelor de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007.

Potrivit Regulamentului menționat supra, în carnetul de muncă se înscriu: numele și prenumele salariatului; denumirea unității emitente; localitatea, anul, luna și ziua întocmirii; datele referitoare la identitatea și starea civilă a salariatului; modificările privind starea civilă și numele salariatului după întocmirea carnetului de muncă; studiile; pregătirea profesională; datele referitoare la activitatea de muncă, la stimulări și recompense; certificarea eventualelor rectificări ale înscrierilor eronate sau incomplete; numerele de identificare de stat al salariatului și al unității în care lucrează acesta (IDNP și IDNO). Numerele de identificare de stat (IDNP și IDNO) se înscriu la capitolul „Mențiuni”. Pct. 14 din Regulament prevede că, toate înscrierile referitoare la angajare, transfer, stimulări și recompense se efectuează în corespundere cu ordinele (dispozițiile, deciziile, hotărîrile) angajatorului, în termen de cel mult șapte zile calendaristice de la emiterea acestora. Înscrierile referitoare la încetarea contractului individual de

muncă se efectuează în ziua eliberării, în strictă conformitate cu ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului.

Instanța de apel a indicat că Pușcașu Vasile s-a adresat în instanță cu prezentul litigiu de muncă cu omiterea termenului de prescripție, avînd în vedere că ultimul și-a încetat activitatea la ÎCF „Frigocoop” la finele anului 2001, fapt indicat în cererea de chemare în judecată și recunoscut în ședința instanței de apel, respectiv cunoscînd despre încălcarea dreptului său. Aici instanța de recurs observă că înscrisurile din carnetul de muncă a lui Pușcașu Vasile nu demonstrează că relațiile de muncă cu ÎCF „Frigocoop” au încetat, ori așa mențiuni nu s-au făcut, deși angajatorul era obligat să facă mențiunile necesare în carnetul de muncă.

Prin răspunsul nr. 68 din 04 aprilie 2012, eliberat de Inspekția Muncii, se confirmă că, în urma efectuării controlului și a înscrisurilor din carnetul de muncă, s-a constatat că Pușcașu Vasile a fost angajat la ÎCF „Frigocoop” începînd cu 11.07.1988 și pînă la momentul efectuării controlului nu a fost emis de către conducerea ÎCF „Frigocoop” careva acte, care ar confirma faptul că este concediat din funcție. Potrivit documentelor contabile s-a constatat că începînd cu anul 2003 Pușcașu Vasile nu a fost inclus în foile colective de prezență și în registrele de evidență a retribuițiilor, prin ce s-au încălcat prevederile art. 106 și art. 142 din Codul muncii, fapt ce a pereclitat stabilirea cu exactitate care sunt relațiile dintre angajat și angajator.

Prin acțiunea înaintată Pușcașu Vasile a solicitat ca UCCC „MOLDCOOP” și CP „Prodcoop” să întocmească carnetul de muncă conform legislației în vigoare.

CP „Prodcoop” și UCCC „MOLDCOOP” au invocat că prezintă prin sine cu totul alte întreprinderi decît cea care l-a angajat pe Pușcașu Vasile, avînd cod fiscal și Statut aparte, și care nu au dreptul de a întocmi careva documente, ce țin strict de ÎCF „Frigocoop” și de competența acesteia.

Probele materiale atestă că prin Hotărîrea nr. 151-h din 30 decembrie 2011 a Biroului Executiv al Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM Alexei Grigore din funcția de director interimar al ÎCF „Frigocoop” din Strășeni a MOLDCOOP a fost transferat în funcția de administrator sectorul Strășeni al CP „Prodcoop” din mun. Chișinău MOLDCOOP, conform art. 86 alin. (1) lit. u). A fost obligat de a transmite ștampila, Statutul întreprinderii, carnetele de muncă, documentele cu regim special și de altă natură Dlui Toma Ion, director general CP „Prodcoop” din mun. Chișinău potrivit procesului-verbal din 30.12.2011.

Reieșind din faptul că toate documentele ÎCF „Frigocoop”, care se află în stare pasivă, au fost transmise CP „Prodcoop”, la rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să clarifice care persoană juridică, la moment este obligată de a întocmi carnetul de muncă a lui Pușcașu Vasile conform prevederilor pct. 12, cap. II din Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetului de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1449 din 24.12.2007.

Instanțele de judecată urmează să țină cont de prevederile art. 118 alin. (1) CPC, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Instanța, totodată, va ține cont de faptul că este responsabilă de determinarea definitivă a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și că în acest sens poate fi propus

părților să concretizeze pretențiile, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Prin urmare, la rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să se expună și sub aspectul temeiniciei sau netemeiniciei argumentelor și probelor prezentate de către reclamant privind existența relațiilor de muncă în coraborare cu circumstanțele pricinii și normele de drept aplicabile speței, precum și să fie specificat care din cerințele înaintate sunt înaintate cu omiterea termenului de prescripție și care din ele sunt înaintate în termen.

În contextul dat, Colegiul menționează că obligația instanței de apel este de a verifica legalitatea hotărîrii în întregul ei, independent de motivele apelului, în conformitate cu art. 373 alin. (4) CPC.

Totodată, Colegiul reiterează că norma procedurală enunțată supra obligă instanța de apel de a verifica legalitatea soluției adoptate de prima instanță în raport cu pretențiile înaintate, circumstanțele de fapt și de drept invocate, precum și obiecțiile formulate de pîrîți asupra pretențiilor înaintate.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărîre motivată. Motivarea este o parte a hotărîrii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărîri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărîri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate și probele prezentate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărîrea să fie motivată, justițiabilul avînd posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărîri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărîre.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Astfel, Colegiul reinterează că la rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele enunțate supra, rezultând atât din petențiile înaintate de Pușcașu Vasile, cât și înscrisurile prezentate în calitate de probe în susținerea poziției acestuia, apreciindu-le în conformitate cu art. 120-122, 130 CPC, în raport cu circumstanțele stabilite și normele de drept material aplicabile speței.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina cu încălcarea normelor de drept procedural, iar aceste erori nu pot fi contestate de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a remite pricina spre rejudecare.

Totodată instanța de recurs reține că Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP a contestat încheierile Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și din 14 iulie 2016, prin care s-au respins cererile de explicare a deciziei. Aici urmează de menționat că odată cu anularea deciziei încheierile sunt nule de drept și nu necesită controlul judiciar.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Se admit recursurile declarate de reprezentantul Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP și Pușcașu Vasile.

Se casează decizia din 12 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Pușcașu Vasile împotriva Combinatului de Producție „Prodcoop” din mun. Chișinău al MOLDCOOP, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova „MOLDCOOP”, Guțan Natalia și Dulghieru Varvara, intervenient accesoriu Întreprinderea Cooperatistă Frigorifică „Frigocoop” din Strășeni a Moldcoop privind obligarea de a întocmi carnetul de muncă, încasarea salariului pentru două săptămâni din luna decembrie 2001, încasarea indemnizației de concediu pentru anii 2000-2001, repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de transport și se remite cauza în Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecare, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Galian Stratulat

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas